יג: אמרו לו פרק שלישי כריתות

וחלב האשה טמא טומאת משכון ברביעית. ואם תאמר מין דמשקה הוא מן התורה כדמשמע נדה כפרק דם הנדה (דף נה.): ומי רגליו יפיון מרוקן במסכת נדה כפרק דם הנדה (דף נה.): דקאמר דמעות עינו דכתיב ותשקמו דמעות שנים (תהלים פ) וחלב דכתיב ותפתם את נאד החלב ותשקהו (שופטים ד) מ"ל ליעמא כחל שהוא כמו שאר משקין דכדמשמע פר' קמא דפסחים (דף יד.) אם דקאמר (לר) דליכא משקה בהדי כשר ואין רגילות שיהא רביעית מים נדבק בכשר ונם פרק קמא דהתם (דף יח:) קאמר משקה דמטבחיא דקן לא אמרן אלא ברביעית דחזי להטביל מתטין ויגיעות אבל בציר מרביעית לא (ד) ונם כפ' אלו כבשים (כריתות נב.) קאמר טוטלין לידים ואמ"כ מחצין הכוס שמא יטמאו המשקין שאחורי הכוס מתמת הידים ויחזיר ויטמאו הכוס ואין רגילות שיהא נדבק רביעית כדופני הכוס לכן נראה לומר שאין אלו רק מדרבנן ולכך בני רביעית וקרא דקמייתי אסמכתא בעלמא (ה): **ונכנס** למקדש. פירוש ועבד עבודה אבל כניסה אלא עבודה לא תמיה והכי (ה) פירשו מפרשי כהנים: **אמר** רב הלכה ברבי אליעזר. ואם תאמר והא אמר רב (מכות דף ד:) אבל תמרים ותאנים יש לומר דהתם יין מדרבנן אבל מן התורה יין דוקא (ה) (ו): **ארבע** הטאות ואשם אחד. ואם תאמר אמאי לא חשיב ר' כגון שנטע שנה אלבנו ואכלה ויש לומר מידי דאתיה בשאלה לא קתני ומוקדשין דתני אף על גב דהוו בשאלה מכל מקום הטמא שנאמרו וזנקרו דמן הסילנמא (ה) ליתא בשאלה אבל ליכא למימר דאייני נכנסו אבל אסרו קאמר נגמרא אקדשיה מינו לאיתוסף כה איסור וכו' ואי הוי מיירי נכנסו לא הוה אומר אקדשיה שהרי קדוש נפטר לחם:

אם כמאן כר' יהודה אמר רב (ז) יהודה בר אחותאי הלכה כרבי (ח) (ט) אליעזר (י) וקרי רב עליה דרבי אליעזר טובינא דחכימי רב אחא דהוצל הוה נידרא עלה דביתהו אתא לקמיה דרב אשי א"ל זיל האידנא ותא למחר (יא) דרב לא מוקי אמורא עליה מיומא טבא לחבריה משום שכרות אמר ליה והאמר רב הלכה כר' אליעזר (יב) ומר הוא דקא רמי ביה מיא אמר ליה הא לא קשיא הא ברביעית הא ביותר מכדי רביעית ת"ר (יג) ולהבדיל בין הקודש ובין החול אלו (יד) דמין וערכין חרמין והקדשות בין הטמא ובין הטהור אלו טמאות וטהרות ולהורות דזו הוראה את כל החוקים אלו מדרשות אשר דבר ה' זו הלכה ביד משה זה תלמוד יכול אף המשנה ת"ל ולהורות ר' יוסי בר' יהודה אומר יכול אף תלמוד ת"ל ולהורות כמאן אזלא הא דתניא (יא) שרץ טמא וצפרדע טהור ששתויי יין מורין בהן הוראה נימא רבי יוסי בר' יהודה היא ולא רבנן אפ' תימא רבנן ושאני הכא דזיל קרי בי רב הוא אמר רב יהלכה כרבי יוסי ברבי יהודה והא רב לא מוקים אמורא עליה מיומא טבא לחבריה משום שכרות אמר ליה והאמר רב הלכה כר' אליעזר (יב) ומר הוא דקא רמי ביה מיא אמר ליה הא לא קשיא הא ברביעית הא ביותר מכדי רביעית ת"ר (יג) ולהבדיל בין הקודש ובין החול אלו (יד) דמין וערכין חרמין והקדשות בין הטמא ובין הטהור אלו טמאות וטהרות ולהורות דזו הוראה את כל החוקים אלו מדרשות אשר דבר ה' זו הלכה ביד משה זה תלמוד יכול אף המשנה ת"ל ולהורות ר' יוסי בר' יהודה אומר יכול אף תלמוד ת"ל ולהורות כמאן אזלא הא דתניא (יא) שרץ טמא וצפרדע טהור ששתויי יין מורין בהן הוראה נימא רבי יוסי בר' יהודה היא ולא רבנן אפ' תימא רבנן ושאני הכא דזיל קרי בי רב הוא אמר רב יהלכה כרבי יוסי ברבי יהודה והא רב לא מוקים אמורא (יא) מיומא טבא לחבריה משום שכרות שאני רב דאורי מורי וניקם דלא לורי יכל היכא דיתיב רב (ט) לא סגי ליה בלא הוראה: **מתני'** (טו) חיש אוכל אכילה אחת (יז) וחייבין עליה ארבעה חטאות (יח) ואשם אחד טמא שאכל חלב (יט) והיה נותר מן המוקדשין ביום"כ (כ) רבי מאיר אומר אם היה שבת והוציאו (כא) (כב) חייב אמרו לו אינו מן השם:

גמ'

תוספות אבל אכילה טמאה בר. פירש"י דלא קאי אנכנס למקדש דלא מחייב אכילת מקדש בחלבלן שמחלן אפר נעמלה בחת דלקן נעשין אכות השמטה: כגון דאין לסם מהרה ובלהה לחייב בחלב שמטמא כגבאי ונכנס למקדש: **ונכנס** למקדש השמה רביעית יין אל יתפלל התפלה כמי בה כפריה מקרעות ידים ורגלים: כה"ג שאם בעבודה מלילה לא נעבי מסול ושקיעה ברביעית כלמתרגמן השמה רביעית יין אל יתפלל התפלה כמי בה מוזה בה מקרעות ידים ורגלים: כה"ג שאם בעבודה מלילה לא נעבי מסול ושקיעה ברביעית דלא נחת עליו קדושת הגוף וכשנתפשר נתבלה אינו מקדש ר"ש ולא נהנה מן המקדש שהה פרושה:

מסורת השי"ס

ד) ותמלוטו אל כריתת לו ותמלוטו כמוסמכת ס"ל ה"ר ע"ש. ב) ביל המסרון ובכל ומכל מקום ס"ל ה"ר ע"ש. ג) ביל אלמנה. ד) בי תיב יסבר אל מקח אל מקחהו כר' יוס' ארש המקבל סי' ס"ב מה שמטמא מזה הנוסחת. ה) ל"ל אלמנה. ו) שהרבי סי' ס"ב: (בכורות מה: ומקח בדבי תוס' ד"ה ומכנס לתקדש מסמס בלא נרסי ושימס וכן בפ"ס דנזיר ובפסחים ובינן בן בנים ובכמה מקומות ומלבד ליתא אבל ד) ד"ה ד"ה בכ"מ. ח) ל"ל אלמנה וכן לקמן. ו) בתוס' מ. ביצין כו. ז) בלים ה. ובמס' מ. (מס' פסחים ס"ל הלכה ה). ח) בלמנה לא יתנו ליה לשמשש דבר אלמנה אבל בלא ליתא ד"ה ד"ה ד"ה